

Vtip

Malíř vymaloval kostel a pan farář se zálibou pozoruje dokončené dílo. Najednou uslyší: "Vy jste namaloval andělovi na ruce šest prstů! Už jste někdy viděl anděla se šesti prsty?!" "A vy jste snad viděl někdy anděla s pěti prsty?" odseknul malíř.

Citát

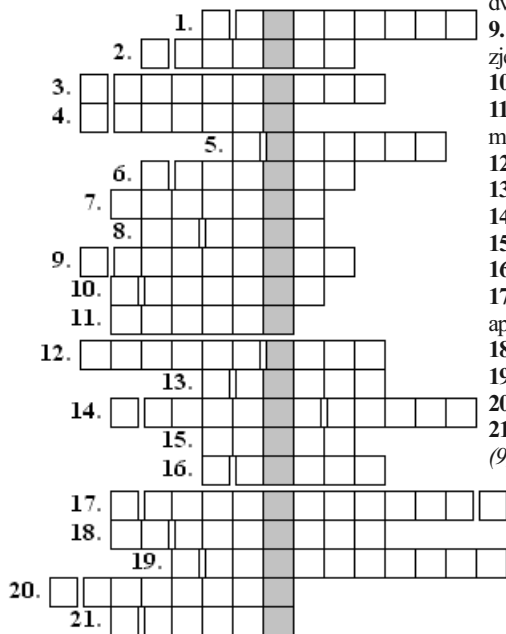
„Bůh nehraje v kostky.“

Albert Einstein

Hřebenovka

V tajence se nachází jedna událost, víte, jaké místo je jí v naší blízkosti zasvěceno? Doplňte správně všechny názvy míst a měst podle legendy. Můžete je najít v Bibli ve Skutcích apoštolů (kapitola; verš).

(Anm)

1. Odkud byl Mikuláš, jeden ze sedmi zvolených jáhnů? (6;5)
2. Kde se usadil Abraham, když odešel z Chaldejské země? (7;4)
3. V jaké zemi vyhladil Bůh Izraelský sedm národů, aby ji dal v úděl svému lidu? (13;19)
4. Kde začali lidé Pavla kamenovat poté, co ho provolávali za krále? (14;8 a 19)
5. Odkud se Pavel vydal vykládat písmo do Athén? (17;14)
6. Kde je hrobka, do které uložili Jákobovy ostatky? (7;16)
7. Jak se říká hoře, ze které vstoupil Ježíš na nebesa (1;12)
8. Kam vedla cesta z Jeruzaléma, na které byl pokřtěn etiopský dvořan? (8;26)
9. Odkud přišli s Ježíšem ti, kterým se po svém zmrtnýchvstání zjevoval? (13;31)
10. Odkud utekl Mojžíš do země madiánské? (7;29)
11. Jméno města, ve kterém žil Šimon, který nabídl peníze, aby mohl „dávati“ Ducha svatého (8;5)
12. Co znamená Hakeldama? (1;19)
13. Odkud pocházel Saul? (9;11)
14. Kde sedával chromý, kterého Petr s Janem uzdravili? (3;10)
15. U jaké hory se poprvé zjevil Mojžíšovi anděl? (7;30)
16. Odkud byl původem levita Josef, zvaný Barnabáš? (4;36)
17. Kde se všichni lidé scházeli, aby chválili a ctili znamení a divy apoštolů? (5;12)
18. Kam šel Saul hledat muže a ženy hlásící se k církvi? (9;2)
19. Kde byli všichni shromážděni v den Letnic? (2;5)
20. Kde žil důstojník Kornélius, kterého Petr pokřtíl? (10;1)
21. Kde žil Šimon koželuh a učednice Tabita, kterou Petr vzkřísil? (9;36)

Redakce

Náš život, občasník farností Harrachova, Jablonce nad Jizerou, Poniklé a Rokytnice nad Jizerou. Náklad činí 100 výtisků. Cena 10,- Kč.

Podněty, příspěvky a informace k otištění prosím posílejte na níže uvedené kontakty:

Redaktor: Miloš Holubec; E-mail: MilosHolubec@seznam.cz; tel.: 604 979 289

Grafická úprava a tisk: Jiří Marek; E-mail: SroubekJirka@seznam.cz; tel.: 732 708 769

Jazyková úprava: Mgr. Eva Holubcová; E-mail: Holubcova.E@seznam.cz; tel.: 732 319 787

Církevní schválení: P. Mgr. Ivo Kvapil; E-mail: ivo.kvapil@wo.cz; tel.: 737 407 587

Náš Život

Farní společenství Jablonce n.J., Rokytnice n.J., Poniklé, Harrachova

Otázka pro teologa

Jak poznáme Boží vůli?

Farní pouť na Libici

Odkaz sv. Vojtěcha

Rozhovor

Marianna Urbancová

Malá škola bubnování

Nevšední způsob duchovní obnovy

SpringFest

Rozhovor s Jirkou Jínou

Římskokatolická farnost Lomnice nad Popelkou

Poznáváme okolní farnosti

Svátost smíření

Krátké zamyšlení

K pramenům naší víry

Ohlédnutí za poutí do Svaté země

Svěcení stromkovické kapličky

Průběh slavnostní bohoslužby

Význam mariánských poutních míst

Úvodník

Drazí čtenáři!

Velikonoční doba je již za námi a advent v nedohlednu. Je to tak, ocitli jsme se v mezidobí.

Je škoda, že se nám nepodařilo vydat nové číslo Našeho života ještě před prázdninami. Pokud ještě nemáte dovolené za sebou, můžete si vzít NŽ s sebou. Jako prázdninový bonus jsme totiž toto číslo rozšířili oproti minulým o jeden dvojlist. Ale i tak se svým rozsahem hodí spíše k odpolední kávě. ☺

Za celou redakci jsem potěšen, že získáváme čím dál více přispěvatelů. Není se opravdu čeho bát. Argument „neumím psát“ je spíše projev strachu. Ale z čeho? Časopis si tvoříme především sami pro sebe, byť může sloužit i jako naše „okno do světa“. Každý z nás má jedinečný sloh a čím více z Vás se zapojí, tím bude časopis bohatší a stylisticky pestřejší.

V tomto čísle zavzpomínáme na události, jež se odehrály v době od vydání minulého čísla. Ať už se jednalo o svěcení kaple ve Stromkovicích, pouť na Libici či podvečer na téma Sváté země... Přinášíme také dva rozhovory – pravidelný, s rokytnickou kostelníci paní Urbancovou, a mimořádný s Jiřím Jínou, kterého jsme se zeptali na podrobnosti ohledně druhého ročníku Springfestu. Vznikl i prostor, kde můžete renomovaným teologům předkládat dotazy.

Přejeme Vám příjemné chvílky strávené nad naším občasníkem a rovněž nádherné zasloužené letní dovolené, na nichž budete moci dopřát odpočinku tělu i duši.

Za redakci časopisu Náš život
Miloš Holubec

Naše farnosti v číslech za rok 2008

Harrachov

Křty 0
Svatby 1
Pohřby 1

Průměrná návštěvnost místních věřících 20 + turisté
Sbírky 57.594,- Kč
Průměr na jednoho věřícího 2.879,- Kč
Dary 7.400,- Kč
Výdaje 42.061,- Kč
1 kostelnice, 6 ministrantů, 1 varhanice

Poniklá

Křty 0
Svatby 0
Pohřby 1

Průměrná návštěvnost místních věřících 21
Sbírky 65.852,- Kč
Průměr na jednoho věřícího 3.135,- Kč
Dary 17.900,- Kč
Výdaje 74.323,- Kč
2 kostelnice, 3 ministranti, 1 varhanice, 1 zpěvačka

Rokytнице n/Jiz

Křty 0
Svatby 0
Pohřby 0

Průměrná návštěvnost místních věřících 38 + turisté
Sbírky 107.737,- Kč
Průměr na jednoho věřícího 2.835,- Kč
Dary 8.000,- Kč
Výdaje 104.107,- Kč
1 kostelnice, 3 ministranti, 2 varhanici, 8 zpěvaček

Jablonec n/Jiz

Křty 0
Svatby 2
Pohřby 0

Průměrná návštěvnost místních věřících 45 + turisté
Sbírky 112.867,- Kč
Průměr na jednoho věřícího 2.508,- Kč
Dary 227.000,- Kč
Příspěvek obce 105.000,- Kč,
Příspěvek diecéze 20.000,- Kč
Půjčky 350.000,- Kč
Výdaje 983.056,- Kč
5 ministrantů, 3 varhanice

Rozhovor

Marianna Urbancová

Narozena 6. 8. 1942,
Wólka Jeżewska (Polsko)

Je Rokytнице Vaším nepřetržitým domovem, nebo máte kořeny někde jinde?

Narodila jsem se v Polsku. Od 25 let žiji v Rokytnici nad Jizerou.

Mohla byste nám říci něco o svém dětství a rodině, ve které jste vyrůstala?

Celkem nás bylo 8 dětí, 3 chlapci a 5 děvčat. Já jsem nejstarší. Maminka pracovala v hospodářství a tatínek jako mistr v továrně.

Kam jste šla po základní škole a jak probíhal váš pozdější život?

Po základní škole jsem musela zůstat pracovat v hospodářství. Chtěla jsem studovat na zdravotní škole a abych vydělala na vzdělání peníze, odešla jsem do Čech. Usadila jsem se v Rokytnici n/J, kde jsem byla zaměstnaná jako pomocná kuchařka ve škole. Poté jsem pracovala v továrně a nakonec jako kuchařka v závodní jídelně. Zde jsem založila svou rodinu. Mám 2 syny a 2 dcery.

Když se ohlédnete zpět, zažila jste situaci, kterou považujete za Boží zásah?

Největší Boží přítomnost jsem zažila vloni při mé těžké nemoci.

Působíte jako kostelnice v Rokytnici nad Jizerou. Jak dlouho tuto službu vykonáváte a co pro Vás znamená?

O kostel v Rokytnici n/J. se starala paní Marková, a je-li toliko byla pokročilejšího věku, začala jsem jí pomáhat a později tu službu převzala sama. Sama se starám o úklid kostela, aranžování květin, přípravy na mše svaté zhruba deset let.

Měla jste někdy chuť s „kostelničením“ přestat? Případně z jakého důvodu?

Ano, občas. Obzvlášť když člověk vidí všechnu tu práci kolem kostela, sekání trávy, uklízení odpadků atd. Člověk to uklidí a dá do pořádku, a pak se objeví určitá individua, která se u kostela schází a na Božím místě kouří a pije a zanechávají odpadky.

Jaké jsou Vaše zájmy, koníčky a způsoby relaxace?

Ráda se starám o vnoučata, práce s nimi je pro mě výborná relaxace.

Co považujete za hlavní přednost své farnosti?

Myslím si, že velmi dobrým rysem našeho společenství je velká vstřícnost a ochota spolupracovat při jakékoli příležitosti. Obzvlášť chci poděkovat varhaníkům a zpěvákům na kůru, kteří každou mši svatou obohatí o pěkný zážitek. Také chci poděkovat pan faráři, který vždy osobně přiloží ruku k dílu.

Vnímáte nějaké nedostatky?

Myslím, že na to jak jsme velká farnost, schází se nás v kostele málo, obzvlášť zde chybí mládež.

Máte nějaké oblíbené heslo či myšlenku, která Vám pomáhá a o kterou byste se mohla podělit s našimi čtenáři?

Líbí se mi myšlenka: „Žij každý den tak, jakoby byl tvůj poslední.“ Nač si kazit vzájemné vztahy zlobou a lží, obzvlášť v dnešní době, kdy je třeba vnášet do každého dne světlo, lásku a pochopení.

Velmi Vám děkuji za rozhovor a jménem všech farníků Vám přeji hodně Božího požehnání a milosti a zdraví jak ve Vaší službě, tak i v běžném životě.

Miloš Holubec

Malá škola bubnování pro chlapy aneb jak se hraje na djembe

Motto: *Ten, kdo nepocítil chvějící se buben mezi sevřený stehny, do kterého bubnuje dlaněmi ve stejném rytmu tak jako ostatní vedle něho, těžko pochopí, co je to bubnování.*

Muži si vytvářejí vztah jeden k druhému jinak než ženy. Ženy si rády povídají z očí do očí, hledí si do tváře a snaží se číst z ní pocity. Muži nemají potřebu všechno si hned propovídat a aby roztáli, potřebují k tomu prostředí i čas. Muži si vytváří vztah „rameno k rameni“ pomocí společné činnosti.

Bubnování je zvláštním druhem komunikace, společné činnosti, ale i chlapeckou modlitbou. Pravá modlitba pro muže není o odříkávání naučených slov, ale je to vědomé propojení těla i mysli. Učit se modlitbě znamená učit se opouštět všechny filtry, kterými se díváme na svět. Těmito filtry jsou přehnané posuzování, zloba a strach. Bubnování nám umožňuje ze sebe dostat všechny negativní pocity a vyčistit naše nitro. Vyjadřování pocitů je u chlapy dost často problémem, a tak se díváme na svět skrz brýle svých bolestí i zranění a to nám v běžném životě brání vidět svět takový, jaký skutečně je. Bubnování je ale i způsob, jak bezpečně naložit se svými pocity, krivdami, strachem a obavami. Bubnující muž je naplněný vibrující energií, která mu umožní to, co většina mužů neumí a jen těžko se učí, to je být se svými pocity a cítit se přitom dobře (cit. František, svobodný chlap z Růže).

Již několik let navštěvuji akce zaměřené na tzv. „chlapeckou spiritualitu“ (pro zájemce doporučuji [www: http://chlapci.cz](http://chlapci.cz)), jejichž nedílným koloritem je i bubnování. Letos 24. -26.dubna jsem se v Domě setkání v Albeřicích (<http://setkani.org>) zúčastnil akce „**Malá škola bubnování**“, abych se ve hře na djembe zdokonalil. Akci vedl Petr Janda, nikoli kapelník Olympiku, ale člen Brněnské filharmonie, kapelník několika amatérských brněnských skupin (od cimbálovky přes rock po dechovku), ale hlavně můj přítel ze studentských let prožitých ve Vysokém Mýtě.

Součástí programu byla kromě bubnování společná ranní a večerní modlitba v kapli i mše s jezuitou otcem Rybářem z Trutnova.

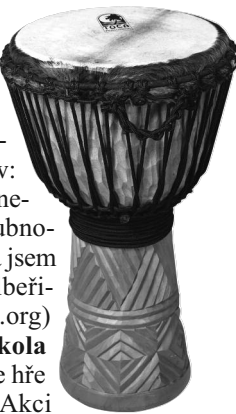
Není pochyb o tom, že bubnování a bubny se u nás stávají v poslední době pomalu, ale jistě fenoménem. Hraje se v čajovnách, srazích mladých, ale i při psychotherapeutických sezeních.

Pokud bychom chtěli stopovat tradici djembe od samého počátku, museli bychom se vrátit o tisíc let zpět do západní Afriky. Konkrétně do oblasti na západ od dnešního Bamaka, hlavního města Mali. Zde sídlili **Malinkové** (můžeme se setkat též s označením Maninkové), kterým je prapůvod djembe připisován. Od 60.let se s koncerty západoafrických souborů djembe rychle rozšířilo do celého světa.

(Vít Mareš)

Příště volně pokračování: „Něco ze základů techniky hry na djembe“

◀ I tak může vypadat víkendová duchovní obnova

Malé poděkování našich adoptivních dětí svým rodným farnostem.

Milí věřící z našich farností, rád bych jménem našich adoptivních dětí poděkoval těm z Vás, kteří na ně průběžně pamatujete ve svém duchovním i fyzickém životě. Sílu Vašich modliteb nemůžu změřit či zvážit. „Síla“ Vaší finanční pomoci však zvážit jde. V roce 2009 si vedeme takto:

Lizanya Mary	Poniklá	2.900,-Kč
Catherine Nichila	Rokytnice	1.680,- Kč
Sandeep	Harrachov	1.752,- Kč
Deepak	Jablonec	232,- Kč

Kolik naše děti ročně „spotřebují“ duchovní podpory těžko říct, ostatně kdo z nás ví, kolik potřebuje pokoje, bezpečí, domova, lásky... k plnému životu? Kolik minimálně (horní hranice je neomezena) ročně spotřebují na školné a nejnужnější životní zázemí víme – 6.000,- Kč.

Kéž zazní poděkování těm z našich farností, kteří na naše adoptivní děti se štědrostí finančně přispívají.

Ať zní velká chvála vám z našich farností, kteří naše adoptivní děti s hlbokou vírou pozvedáte k Hospodinu.

Ať Bůh naplní svým požehnáním a věčným životem ty z našich farností, kteří velkoryse to první dělají a na druhé nezapomínají.

(Ivo)

Ze života církve

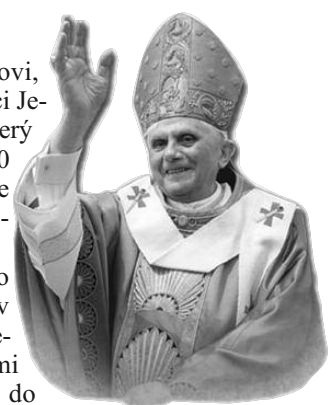
Rok kněží

Na konci roku, který byl věnován Apoštolu národů sv. Pavlovi, jsme vstoupili do měsíce června, zasvěcenému Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu – Božím srdci. Touto slavností začal jubilejní Rok kněží, který Papež Benedikt XVI. vyhlásil na období 19. 6. 2009 – 19. 6. 2010 u příležitosti 150. výročí odchodu svatého faráře arského Jana Maria Vianneye do věčného života.

Toto posvátné období bylo zahájeno o slavnosti Nejsvětějšího srdce Ježíšova, v den posvěcení kněží, kdy papež slavil Večerní chvály před posvátnými relikviemi sv. Jana Maria Vianneye, které přivezl do Říma biskup z Belley-Arsu. Svatý otec zakončí 19. 6. 2010 Rok kněží na náměstí sv. Petra v přítomnosti kněží z celého světa, kteří obnoví věrnost Bohu, církvi a bratrství.

Kongregace pro klérus, kardinal přáfekt Claudio Hummes O.F.M. Roma

Spring Fest II

Rozhovor s Jirkou Jínou

Dne 18.4. 2009 se uskutečnil již druhý ročník festivalu Springfest. O tom, co mu předcházelo, jak probíhal a o tom, co bude dál jsem se zeptal hlavního organizátora – Jirky Jíny.

Ahoj Jirko! První otázka asi tolik nepřekvapí. Kde se vzal ten nápad uspořádat festival a proč ses rozhodl uspořádat letos druhý ročník? Jaké je jeho poslání?

Původní myšlenka vzešla na CSM v Táboře (2007), měl to být jen malý koncert, ale akce se parádně rozjela, až z toho vznikl tento projekt s myšlenkou spolupráce věřících s nevěřícími. Umět najít cestu k sobě. Na organizaci festivalu se podílí věřící i nevěřící mládež, která má zájem poznat hodnoty křesťanství a hlavně vidět, že i my jsme „normální lidé.“ První ročník byl poměrně úspěšný, tak jsme neváhali a pokračovali. Letos jsou zatím (BOHUDÍK) „jen“ pozitivní ohlasy, takže jsem naprosto spokojen a co bude dále, to ví jen Pán.

Mohl bys stručně nastínit, co všechno je potřeba zařídit, aby se něco takového mohlo konat?

Na toto téma jsem psal celou 20ti stránkovou závěrečnou animátorskou práci, ale shrnul bych to v jednoduché hodnoty, jako je chuť a nadšení. Když člověk chce, tak s Bohem zvládne vše. Asi prozradím, že „zorganizovat festival“ byl pro mě velký nereálný sen ukrytý v mysli a chtěl jsem si dokázat, jestli takové malé 16leté trdlo jako já něco takového může dokázat.

= 4 =

Jaká byla návštěvnost a ohlasy na Springfest II?

Na festival přišlo cca 400 lidí i s pořadateli. Dorazil také reportér z křesťanského magazínu (10. 5. jste mohli SF II vidět na ČT1). Vyšlo také DVD o SpringFestu, články v IKD, Hromosvodu, Krkonošském deníku a jiných zpravodajích, takže ohlasy jsou dobré.

Ještě musím připomenout velké chvály buchet a koláčů, které nám věnovaly hodné maminky z našich farností. Všem chutnalo. Díky moc.

Podle jakých kritérií jsi vybíral kapely?

Podle doporučení přátel nebo z vlastních znalostí. Hlavně to měly být kapely nejen vyznávající křesťanství, ale i bez vyznání. Mnoho kapel se také nabízelo samo, ale to už bylo většinou bohužel pozdě. Například přišly dokonce 4 nabídky ze zahraničí.

Co Ti udělalo na letošním ročníku největší radost?

Jedna z velkou radostí byla točená Kofola ze stánku našeho spolča. Ale úplně nejkrásnější bylo, když mi někdo přišel říct, jak si akci užívá a že se mu „u nás“ líbí, zvlášť když to byl nevěřící člověk.

Zklamalo Tě něco?

Nejvíce jsem se bál finanční stránky. Bohudík nám přispěl jistou částku Diecézní pastorační fond. Dále velké díky patří našemu knězi p. Ivovi, který se zaručil, že doplatí případný prodělek, takže bylo vše v pořádku.

A jak to vidíš dál?

Dál se zatím raději nekoukám. Uvidíme, jaké budou cesty Páně.

Díky moc za Tvoji službu a dobrou reprezentaci našich farností i věřící mládeže.

Miloš Holubec

sv., které společně hudebně doprovází. Po této mši se sejdou v místní Orlovně na spolčo, na kterém většinou nechybí tématko, dobré jídlo a pan farář. Dříve se scházeli na faře, ale ta je teď díky aktivitě pana faráře v opravě a rekonstrukci. V naší farnosti se však neschází pouze mládež, ale např. i maminky s dětmi, nebo se můžeme pyšnit i výborným chrámovým sborem, který svým zpěvem doprovází slavnostní mše sv. Celá farnost má možnost se sejít u tradičního farního táboráku pořádaného mládeží začátkem června, ale málokdo této krásné příležitosti využije, takže je to nakonec spíš táborák mládeže, než celé farnosti, ale třeba se nám do budoucna povede ostatní farníky více zapojit.

Nedaleko Lomnice se nachází významné poutní místo našeho vikariátu - hora Tábor, na níž stojí žlutý barokní kostel Proměnění Páně z roku 1704, na kterém se v tuto dobu zahajují opravy. Bývá zde pouť na svátek Seslání Ducha svatého, kdy nechybí slavnostní mše, ale ani kolotoče, centrifuga a autíčka.

▲ Kostel Proměnění Páne na hoře Tábor

Tak to je zhruba představení naší lomnické farnosti a okolí. Myslím si, že naše farnost patří mezi ty menší, ale o to je to u nás osobnější a lidi k sobě mají blíže. Velikým snem je začít se pravidelně scházet na farních dnech, které by farnost více potmelily. Máte-li chuť, určitě se k nám zajedte podívat, každý poutník je u nás vítán a zdejší kázání určitě stojí za návštěvu :-).

Evča Vagenknechtová

Zed' nářků

Je mi smutno z těch, kteří při společných průvodech (Květná neděle, Bohoslužba Vzkříšení, Boží Tělo) nemají v rukou zpěvníky a v ústech zpěv a modlitbu, ale aktuálnější věci – „To zase bude dnes dlouhý, bude pršet, paní XY je v nemocnici, ale z toho se ještě dostane, za našich mladých let to bylo jiné...“ (Kdybych osobně neslyšel, tak neuvěřím.)

Ivo

S povzdechem konstatuji, že pohoštění ve Stromkovicích má sloužit k tomu, aby se nasytila nejen duše, ale i tělo a přátelství. Je tedy ubohé, když si někteří společné jídlo dávají do kapes a odnášejí... nejde mi to věřit, že to mají na cestu nebo pro nemocné doma.

Ivo

Paprsek z věčnosti

- vděčnosti

Chtěl bych poděkovat „týmu“ paní Kučerové za přípravu, průběh pohoštění a úklid při společné velikonoční snídani.

Ivo

Před prázdninami stojí za to poděkovat všem „bezejmenným“, kteří mají nejen pusy, ale i rozum a ruce k tomu, aby zvedli pohozený papír, narovnali křivou svíčku, zaskočili, když je potřeba a sami nabídli pomoc, kde je potřeba. Děkuji.

Ivo

= 13 =

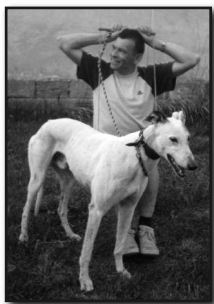
Farnost Lomnice nad Popelkou

▲ Interiér kostela sv. Mikuláše z Bari

V samém centru města Lomnice nad Popelkou leží zvenku nepříliš působný, avšak uvnitř o to krásnější kostel sv. Mikuláše z Bari, který byl původně gotickou stavbou, ale po svém vyhoření r. 1590 byl znovu vystavěn v barokním slohu r. 1782. Právě zde se každou neděli odehrává ta hlavní a stěžejní událost života celé naší farnosti. Ke mši sv. se zde schází okolo 100 lidí a nejsou to jen zbožné babičky, jak kde který nevěrec traduje, ale jsou tu i mladé rodiny s dětmi a nechybí zde ani mládež. A jak vypadá taková normální a přesto vždy jedinečná a originální neděle v naší farnosti?

V devět hodin ráno se zde sejde pár jedinců starší generace, aby se pomodlili růženec, čímž bezesporu vyprošují milost nejen pro celou farnost, ale i pro nás „bezbožníky“, kteří nejsou s to ráno na růženec vstát :-). Před půl desátou se všichni pomalu schází a zaujímají své tradiční místo v lavici. A co by to bylo za mši sv. bez varhaníka? Je za 2 minuty půl desáté, čili 2 minuty před začátkem mše sv. a pan varhaník, táta 3 dětí, startuje před domem svoji Ladu a pospíchá ke kos-

▲ Pan farář premonstrát Evermod

telu, aby stihl začátek mše sv. To už ale před kostelem stojí stříbrné auto značky Mercedes. Není to žádný nováček, ale pěkně starý veterán. Kdo zná našeho pana faráře premonstráta Evermoda, tak ví, že tohle auto patří právě jemu. Musí totiž ráno stihnout přejet z místa jeho bydliště - Libštátu do další farnosti - Nové Vsi nad Popelkou, kde pravidelně každou neděli slouží mši. Ale zpátky do Lomnice. Je půl desáté, varhaník je na místě, začíná hrát a ministranti, kterých zde bývalo klidně i 15, ale nyní je jich poskromnu, dávají zvoněním signál, že mše právě začíná. Dál vše probíhá tak, jak to asi všichni znáte. Při kázání není náš pan farář líný vystoupat na zdejší kazatelnu, která je hodnotnou řezbářskou prací od Jana Hájka. Řekla bych, že kázání našeho pana faráře nenechají nikoho v lavicích spát. Na závěr v ohláškách vždy zmíní, že mše bude ještě v Libštátě, popř. v Košťálově nebo ve Svojkou. Nezapomene taky připomenout, že nemá rád pozdní příchody na mši sv., čímž přivede k zamyšlení pár farníků, kteří to právě dneska nestihli včas. Pak už jen závěrečné pozhánání, píseň, modlitba za kněze ve farnosti a lidi se začínají rozcuchávat. Před kostelem se tvoří typické nedělní hloučky lidí, které dávají okolnímu světu na vědomí, že katolíci ještě žijí :-).

▲ Spolčo Salamander při úklidu kostela

V lomnické farnosti se taky pravidelně schází spolčo mládeže Salamander (z lat. Salamandra = mlok = mládež lomnických katolíků). Zhruba 2x do měsíce mají i své rytmičné mše

Pout' na Libici

25. 4. t.r. měli farníci možnost účastnit se s O. Kvapilem diecézní pouti k sv. Vojtěchu na Libici. Tato pout' zahájila diecézní nověnou pouti za nová duchovní povolání v letošním roce. Pod vedením řeholních komunit se uskuteční v Libici v kostele sv. Vojtěcha v 10 hod vždy poslední sobotu v měsíci.

V dubnové pouti po úvodních modlitbách v kostele odchází poutníci ke slavníkovskému hradišti a účastní se mše, při níž hlavním celebrantem je Mons. Jiří Paďour, sídelní biskup Českobudějovické diecéze, koncelebrují hlavní představitel diecéze Královohradecké, kněží a duchovní z diecézních farností. Slavnostní mše se účastní i regionální představitelé a zástupci politické reprezentace zemí EU.

V souvislosti s naším předsednictvím v EU se připomínalo, že Slavníkovec sv. Vojtěch (956-99) byl vlastně náš první představitel evropského formátu, který své duchovní poslání viděl ve sjednocené Evropě. Víme z historických pramenů, že od roku 982 byl sv. Vojtěch naším druhým arcibiskupem. A že v době, kdy byl nucen odejít do Itálie (988), vstoupil do kláštera a stal se řádovým knězem. Po jeho návratu do Čech r. 993 došlo k založení prvního Benediktinského kláštera na našem území (Praha Břevnov). Bohužel sv. Vojtěch byl na své misijní cestě do Východních Prus zavražděn (994).

Možnost navštívit jeho rodné místo Slavníkovské hradiště za dané slavnostní atmosféry nutně připomnělo dobu, že ne vždy se tomuto místu a sv. Vojtěchu věnovala pozornost. Ještě v 90 letech min. století připomíná toto místo malý záznam v turistické mapě Poděbradska. K podstatným změnám genius loci dochází až r. 2000 a nutně nás nutí k zamyšlení o tomto duchovním místě v naší zemi.

S lítostí lze říci, že příležitost k opětnému navštívení Libice oslovila příliš málo poutníků z Jilemnického vikariátu.

(p. Jakoubková, Poníklá)

Návštěva papeže Benedikta XVI.

Pozvánka na setkání s papežem

26.-28.září 2009 navštíví naši zem papež Benedikt XVI. Nepromarněme příležitost k setkání s ním. Program jeho pobytu je následující:

Sobota 26. září: Benedikt XVI. přiletí do Prahy na ruzyňské letiště. Následovat bude program v Praze.

Neděle 27. září: V neděli se papež přesune do moravské metropole Brna, kde bude sloužit mši svatou.

Pondělí 28. září: U příležitosti Národní svatováclavské pouti se Benedikt XVI. chce setkat s mládeží ve Staré Boleslavi.

Podrobnější informace na <http://www.navstevapapeze.cz/>.

(MiH)

Motto a logo

Motto a logo vyjadřují téma a ducha návštěvy, stejně jako křesťanský postoj obecně. Motto zní Láska Kristova je naší silou. Křesťanství nejde o mocenské prosazení, neusiluje o moc a vládu nad kýmkoli, ctí a hájí svobodu každého člověka, je však silné a pevné a vítězí láskou nad každým zlem.

Logo vyjadřuje, že jsme nositelé tradice přemyslovského knížete, sv. Václava, ochránce a dědice české země, který právě tyto křesťanské postoje zastával. Hlásíme se k jeho praporu (viz kroužek), který živě vlaje jako znamení duchovního života našeho národa. Na kopí, které ukazuje vzhůru k trvalým hodnotám a vznešeným metám, vlají také barvy ČR a Vatikánu, neboť jde o státní návštěvu, týkající se celé naší společnosti, která hostí jednu z nejvlivnějších osobností současného světa, hlavu katolické církve.

Do výšky volím pád

Malý příspěvek k zamyšlení o svátosti smíření - úryvek je z knihy "Do výšky volím pád" od Maxe Kašparů v rozhovoru s Janem Paulusem.

Samotní věřící lidé od svátosti smíření mnohdy ani neočekávají jiný efekt než ryze náboženský. Není problém už zde?

Ano, s tím se setkávám velmi často. Svátost smíření je bohužel chápána jen po stránce duchovní, jen jako spásodárná, ale zapomíná se na její rozměr životodárný. Je potřeba vidět i její horizontální, praktickou i psychosomatickou rovinu. Vždyť člověku, který si dal do pořádku svou minulost, se uleví i po stránce tělesné. Když si jenom z psychologického hlediska uvědomím, jaký blahodárný efekt má na člověka dobře vykonaná svátost smíření, jaké přitěže životního balastu se zbaví, tak je mi líto, že to

uniká i samotným věřícím. Pořád zde platí moudrá slova: "Kdyby lidé klečeli více ve zpovědnici, méně by leželi v nemocnici".

Samozřejmě by bylo ideální, kdyby se v každém kostele udělala na začátku postní doby promluva, která by se týkala právě širšího významu této svátosti - a to z hlediska duchovního, psychologického i praktického. Je potřeba, aby lidé věděli, že dávají do pořádku to nejdůležitější: svoje nitro. A je také potřeba vědět, že dobře vykonaná zpověď netkví v tom, kolik času ve zpovědnici strávím, ale jestli půjdu na samu hlubinu toho, co chci očistit. Uzdraveno totiž může být jenom to, co je přiznáno, odhaleno a k uzdravení nabídnuto.

Takovému přístupu se ovšem musí člověk učit. Občasný, jednoroční experiment v tomto směru z nikoho mistra neudělá.

Jana Pluchová (JanaP)

Otázka pro teologa

V Našem životě zavádíme novou rubriku: Ptejte se teologa. Můžete nám psát své dotazy, o jejichž zodpovězení se pokusí etablovaní teologové. Dnes jsme se zeptali Doc. PhDr. Ing. Miloše Rabana, Th.D, římskokatolického kněze, teologa, filosofa a inženýra, faráře v Raspenavě, Hejnicích a Mníšku u Liberce.

Otázky zní: Můžeme bezpečně poznat Boží vůli? Jak ji zjistíme? A jak se církev staví k tomu, když se lidé ve chvílích velké nerozhodnosti utíkají k absolutizujícím řešením, např. se pomodlí za správnou odpověď a pak ji losují z několika možností?

Boží vůli poznám s jistotou jedině zjevením Božím. Toho se mi dostává opět s jistotou v modlitbě. To zejména platí pro svátostnou modlitbu (zpověď, mše, pomazání nemocných. Jestliže ovšem ani při takové modlitbě nevěřím, nebo si udržuji nejistotu (což je totéž), že se mi při modlitbě dostane Božího zjevení, pak ani

tehdy Boží vůli nepoznám. Zjištění Boží vůle závisí tedy jedinečně na víře.

Boží vůle se jeví při modlitbě samé. Jestli se tedy projeví tak, že mám o nějakou možnost losovat, pak ať se tak děje při modlitbě samé (viz Gedeonovo rouno z knihy Soudců, nebo volba apoštola Matěje). Nikoliv tedy tak, že se Boží vůle při modlitbě musí při losování projevit. To je pak magie, snaha Boha ovládat a omezovat ho v metodách a možnostech.

S dalšími otázkami se mohou zájemci na mne obrátit.

*Zdraví a žehná
Raban*

Gabriela Horáková farářka ČCE

1) Poutní místo obecně je podle mého porozumění prostor, příležitost, místo k usebrání, soustředění, rozvažování, modlitbě, meditaci a setkání s Bohem, s druhými i se sebou samým. Jestli je to poutní místo mariánské, pro mě osobně asi nehraje zvláštní roli.

2) Možná to zní banálně, ale nejvíc mě zaujal zvon, který byl vysvěcen. Ten zvon na sobě nese symboly různých cest víry, symboly odlišných způsobů hledání Toho, kterému my křesťané říkáme Bůh, Trojjediný Bůh, Bůh Otec, Hospodin. Zvon zároveň nese výzvu ke smíření. Smíření znamená nepočítat dluhy toho druhého nebo těch druhých a nesoustředit se jen na to, co nás odděluje, ale vzájemně se respektovat a aktivně hledat cesty ke spolupráci. Jsem přesvědčená, že spolupracovat máme nejenom s křesťany různých denominací a s věřícími různých vyznání, ale hlavně se společností, uprostřed které žijeme.

Jaroslav Křivánek farář ČCŠH

1) Místa spojená s událostmi mariánských zjevení mohou být dosud živým svědectvím o Hospodinově péči, kterou o nás má, když skrze Boží rodičku lidem sděluje mnohá poselství prospěšná lidskému spasení. Pro mně se vždy jedná o theocentrické výpovědi, tj., že Maria nesděluje své rozmyšlenky z vlastní iniciativy, ale z Otčovy vůle poodkrývá některé aspekty z tajemství Božího plánu naší záchrany.

2) Především musím vyslovit obdiv a chválu nad tím, jak se jednotlivé farnosti dokáží spojit a organizačně zajistit zdárný průběh poutní mše, přes přípravu a výzdobu místa, scholu, ministranty, lektory a v neposlední řadě občerstvení, kde se hojně angažuje mládež. Vnímám to tak, že bohoslužby jsou v dnešní době jednou z mnoha možností, do které se zapojují všechny generace a Bohu díky za to.

P. Ivo Kvapil

1) Vzhledem k tomu, že nejsem zrovna nadšeným ctitelem Mariánským, tak Mariánská poutní místa беру jako jeden z bohatých projevů duchovního života katolické církve. Osobně si myslím, že mnohem cennějším a bohatším „poutním místem“ je každé místo, kde se člověk zastaví, vezme Bibli do rukou... nebo poklekne před svatostánkem, nebo vezme za své nějakou bolest bratra či sestry. Těchto „Božích míst“ máme podstatně víc „po ruce“, a tak je škoda, že si jich o to míň vážíme.

2) Nejdříve výzdoba „staré“ kaple – 71 obrázků a sošek na tak malý prostor působil spíš jako skladiště, než místo duchovního povznesení.

Později spolupráce s KRNAPEm na růstu nové kaple a nyní jednoduchost tohoto místa a symbolická cesta od pramene – z nitra země přes svět, člověka – Pannu Marii až k Bohu a Jeho hlasu ke smíření – pro každou duchovní cestu.

P. Václav Hušek

1) Náš národ od nepaměti ctil pannu Marii, jak to dokládá už výrok Balbínův: „Milá byla Maria Čechům, milí jí byli vždy Čechové.“ Já sám mám k mariánským kostelům zvláštní vztah. Od mládí až do primice jsem ministroval v mariánském chrámu v Hradci Králové a pak jsem byl přes dva roky farářem u P. Marie Sedmíradostné v Malých Svatoňovicích. Je to význačné poutní místo v Hradecké diecézi.

2) Do Stromkovic na pout' jsem rád jezdil ještě za P. Mazury. Letošní pout' byla význačná tím, že se konala po generální opravě kapličky a že ji zároveň s oltářem a zvonekem požehnal biskup Kajnek z Hradce Králové. Z jeho přítomnosti jsme měli velkou radost, protože stále platí: „Kde je biskup, tam je církev.“

Otázky ke svěcení kaple - dokončení

P. Vladimír Novák

vedoucí IDCŽM Křižovatka
Příchovice

1) Každé mariánské poutní místo je pro mne prostor, kde se na této zemi aktualizuje událost z Nazaretského domku. Slovo přišlo na zem skrze Marii a na těchto místech znovu přichází, když jsou lidé otevření tak, jako ona. Mariánský styl života je zárukou, že Kristus bude do dnešního světa znovu přicházet a na těchto místech si to člověk může hmatatelněji prožít.

2) Stromkovice jsou místem, kam jsme již před lety putovali s jilemnickou partou mladých. Byly to důležité okamžiky pro pochopení místa Panny Marie v mém životě. Proto mám ke stromkovické kapličky i k okolí osobní vztah. O to víc mne těší pro všech stránkách zdařilá renovace. Patří za to dík P. Ivovi a všem, kdo se na ní podíleli.

P. Jiří Šlégr

národní ředitel PMD

1) P. Josef Kentenich měl heslo: "Ucho na srdci Božím, ruku na tepu doby." Když se zkusíme řídit tímto mottem, zjistíme, že v posledních desetiletích nabyla opět mariánská poutní místa velkého významu. A to nejen v české kotlině, na Moravě či Slovensku, ale celkově ve světě. Myslím, že mnozí farníci mohou tento fakt potvrdit svou osobní zkušeností, zvláště oddoby, kdy můžeme znovu svobodně cestovat. Má osobní zkušenost je, že mariánská poutní místa jsou centry obnovy a prohloubení duchovního života, osobního vztahu k Bohu i k lidem.

2) Každé poutní místo má svůj charakter a poslání. Stromkovická kaple je přímo v srdci přírody a tím nám myslím připomíná, že celé stvoření je úžasným Božím darem a příroda božím chrámem, kde se můžeme vědomě připojit k Boží chvály. Dále mě oslovuje prostotou, čistotou a pokorou. To jsou vlastnosti, které nám přibližují Tu, jíž je kaple zasvěcená, a pomáhají nám se s Ní setkat, chválit a děkovat.

P. František Mráz

okrskový vikář vikariátu Jilemnice

1) Mariánská poutní místa mají pro mě velký význam. Dokazují, že přes mnohá staletí lidé spoléhají na přimluvu a ochranu Panny Marie. Viděl jsem, že i v jiných zemích a kontinentech mají lidé opravdu krásným způsobem k Panně Marii úctu. Poutní místo souvisí s putováním, stejně jako život člověka je jednou velkou poutí. Maria nás všechny může doprovázet, protože ona velice dobře zná cestu za Pánem. Další zajímavostí, kterou můžete zažít na poutních místech, jsou setkání s jinými poutníky. Je krásné se podívat, koho to tam právě v tu chvíli člověk potká, koho Maria oslovila, kdo důvěřuje „stejným směrem“ jako my. Mariánská poutní místa jsou jistě blízká mateřskou nebeskou péčí a připomínají, že se máme kam obrátit, že máme možnost zajít tam, kde je nám nebe tak nějak blíž.

2) Stromkovická mariánská poutní místo je mi blízké svojí polohou, že ho člověk musí hledat... Líbí se mi i proto, že je malé a nenápadné. Zažívám u něho Mariinu blízkost. Věřím, že se Maria postarala i o to, abych se (jakoby náhodou asi 2 dny předem) dozvěděl o plánované bohoslužbě spojené s posvěcením nově opravené kapličky. Oslovuje mě též pramen, který na poutním místě vyvěrá. Připomíná mi nekonečně dobrého Boha, který mě zdarma zahrnuje vším nesmírně krásným a potřebným pro moji životní cestu. Prejímám vám všem, abychom si uvědomovali blízkost nebeské Matky Marie a světovali ji své radosti i náročné chvíle. Potom se náš život promění v krásné putování s Marií, na jehož konci nás ona tváří v tvář přivítá v nebeském domově. Šťastnou cestu!

„V Jeruzalémě dojdete potěšení...“

Iz 66,13

Promítání fotografií z pouti do Svaté země – pátek 17.4.2009

Svatá země – touha všech věřících. To byla asi myšlenka, která mě vedla k účasti na této akci. Pan farář nejprve sloužil mši svatou za židovský národ a celá bohoslužba byla v duchu židovství. Muži měli na hlavách jarmulky, dívky měly uvázené šátky. Během mše svaté jsme zpívali židovské písně. V přímlovách jsme se modlili za Židy, naše starší bratry ve víře. V kázání pan farář zdůrazňoval, že Židé „zkoumají“ svou Tóru. Měli bychom si z nich vzít příklad a studovat Písmo svaté.

Pak jsme se přemístili na faru, kde nám účastníci poutě do Svaté země (Iva Polanecká ml., Petr Holec, Anička Marková ml., Vojta Marek, Miloš a Vít Holubcovi a Anička Marková st.) promítali fotografie a vyprávěli nám své zážitky. Měli jsme možnost dotýkat se solného krystalu z Mrtvého moře, mohli jsme pít víno z Kány Galilejské, někteří jsme dostali i dárky a suvenýry ze Svaté země.

Celkově jsem vnímala jejich nadšení a radost, a byla jsem vděčná, že nám ji přivezli do farnosti, že přivezli „požehnání“ i pro nás ostatní. Když se věřící zajímá o zemi, o národ, kulturu a o vše, co patří ke Kristu Ježíši – k jeho rodné zemi, k jeho jazyku – je to jako když se nevěsta seznamuje s prostředím svého ženicha, chce ho lépe poznat.

Maturitní požehnání

Letos stejně jako v minulých letech v našich farnostech proběhlo maturitní požehnání. Dostal ho každý, před kým stála pověstná zkouška dospělosti a kdo o něj projevil zájem.

Z oslovených maturantů přinášíme dojmy Jirky Jiny.

„Já s Ájou Palmovou jsme věděli, že toto požehnání se v minulých letech udělovalo, a tak jsme neváhali, zašli za panem farářem a poprosili ho, jestli by nám ho mohl udělit. Pan farář samozřejmě souhlasil, spíše jsme měli problém s termínem a místem. Ač jsme

A když se zamyslím nad souvislostí s Velikonocemi – na některých účastnících bylo vidět i jedno z těch malých osobních vzkříšení, která můžeme zažít během svého života zde na zemi. Pán jim dal odměnu za námahu putování – svou sílu zmrtvýchvstání z jejich slabostí. Ale to je osobní tajemství každého poutníka.

Čtěla bych jim touto cestou za nás všechny poděkovat a doufám, že i my se s nimi někdy budeme moci podělit o své zážitky s Pánem v jeho rodné zemi.

Pane Ježíši Kriste, děkujeme Ti a prosíme, žehnej naší farní rodině a také všem, kdo takovéto poutě pro druhé organizují. Amen.

(I. Palmová, Rokytnice n. J.)

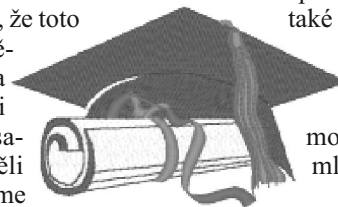
oba z Rokytnice, tak se nám to podařilo realizovat až 9.5. v Poniklé. Mohu opravdu upřímně říci, že Mše svatá se mi nesmírně líbila. Chtěl bych poděkovat pateru Kvapilovi za všechny myšlenky, které nám během mše řekl. Byl jsem moc spokojen a samotné žehnání bylo

také velmi hezké. Člověka to tak

povzbudilo, že by už snad ani nešlo neodmaturovat.

Jsem rád, že jsou u nás tyto možnosti. Vždy jde jen o domluvu. Vážím si toho.“

(Ji-Ji, MiH)

Svěcení stromkovické kapličky

Pátek 1.května 2009 se do pomyslné stromkovické kroniky zapíše zlatým písmem, neboť se v této malebné krkonošské osadě konalo svěcení nové kaple svěcené pod ochranu Panny Marie. Místo samotné je překrásné a my jen můžeme obdivovat mimořádný cit našich předků, kteří dokázali budovat, aniž by znehodnotili ráz krajiny, ba naopak ho obohatili.

Již samotné umístění umocňuje v kapli ve Stromkovicích symboliku setkávání. Leží totiž na půli cesty mezi Jabloncem nad Jizerou a Poniklou, nejbližší však obci Jestřabí v Krkonoších. Majestátné smrky, jež chrání kapli ze všech stran, možná ještě pamatují časy, kdy Stromkovic byly součástí obce Jestřabí. Dnes katastrálně patří k Jablonci nad Jizerou, ale z diecézního hlediska spadají do farnosti Poniklá (stejně jako Jestřabí). Tolik úvodem.

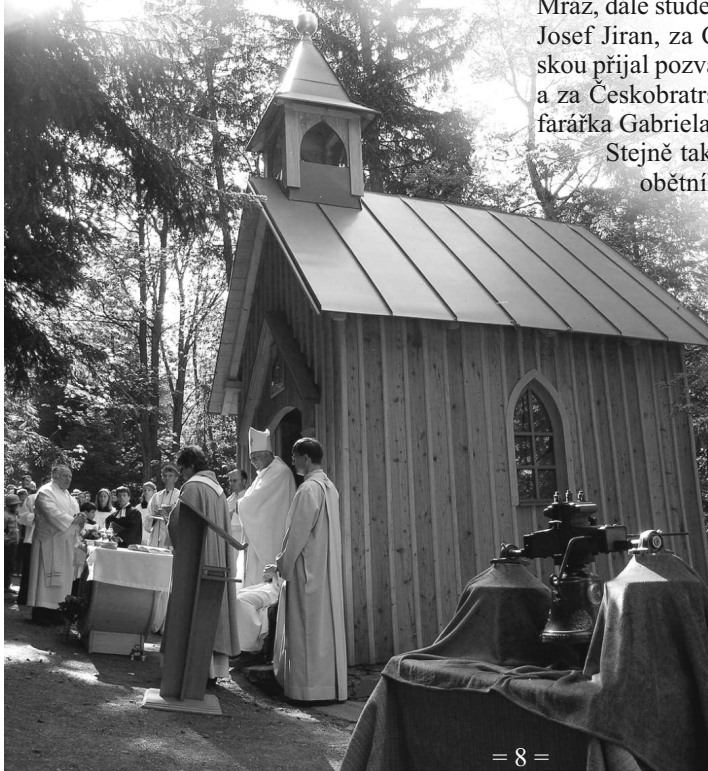
V 14:30 vyrazil po strmé cestě kolem nově postavené křížové cesty průvod, jemuž dominoval hlavní celebrant mše svaté – Mons. Josef

Kajnek. Spolu s ním se vydali k obětnímu stolu (taktéž novému) P. Ivo Kvapil, P. Václav Hušek, P. Vladimír Novák, P. Jiří Šlégr a P. František Mráz, dále studenečtí jáhni František Horáček a Josef Jiran, za Církev československou husitskou přijal pozvání pan farář Jaroslav Křivánek a za Českobratrskou církev evangelickou paní farářka Gabriela Horáková.

Stejně tak jako se zaplnil prostor kolem obětního stolu, tak se zaplnila i protější stráž. Třeba si někdo dá tu práci a podle fotografií spočítá poutníky. Každopádně to byla nejvyšší účast za posledních desetiletí, což ostatně svědčí i o významu a propagaci této události.

Po své promluvě přešel Otec biskup Kajnek ke svěcení. Nejprve došlo k vysvěcení kaple a poté pramene léčivé vody. Následovalo svěcení obětního stolu, křížové cesty a nakonec zvonu. Ten stojí určitě za pozornost. Je zdoben symboly jednotlivých náboženských směrů a dominuje mu nápis „Můj hlas zve

ke smíření“. Ještě před závěrečným požehnáním přistupovali jednotliví zástupci církvi ke zvonu, pronesli krátkou řeč a zazvonili. Nejprve za diecézi Mons. Kajnek, posléze za vikariát P. Mráz (vikář), následovaný paní farářkou Horákovou za Českobratrskou církev evangelickou. Jako předposlední vystoupil za Církev československou husitskou pan farář Křivánek. To celé za naše farnosti uzavřel svými slovy P. Kvapil.

Po slavnostním požehnání Otce biskupa Kajneka se za zpěvu mariánské písně průvod duchovních spolu s ministranty odebral cestou dolů k automobilům. Část z nich, včetně Otce biskupa, odjela.

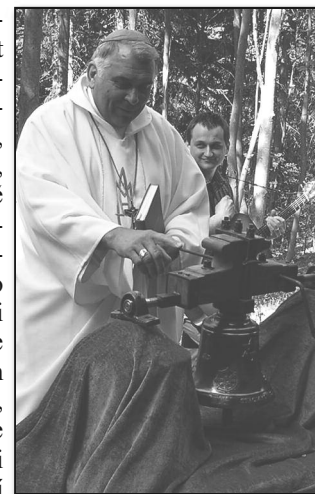
Po mši svaté bylo pro kolem shromážděné jako vždy připraveno občerstvení. O jídlo se postarali poutníci, pití obstaral náš pan farář. Následovala srdečná shledání starých známých, družné hovory, vychutnávání společných chvil, doprovázené obdivem nové kaple a jejího vybavení a také radost z nádherného slunného a teplého počasí.

A zatímco se hodovalo, byl do zvoničky nad kaplí instalován zvon. Jeho vyzváněním svolal jablonecký pan starosta Nosek okolo postávající poutníky k mariánským litaním, jež vedl P. Kvapil. Po závěrečném: „Rač nám požehnání

dáti.“ se lidé začali rozcházet domů. Dopovědělo se posledních pár slov, dojedlo, dopilo, naplnilo se ještě pár lahví z pramene zdejší zářivé vody a šlo se domů. Neradi jsme se toho dne loučili s oním místem, a když, tak s nadějí, že se tu opět všichni uvidíme na příští pouti 15. srpna živi a zdraví.

Závěrem bych rád zopakoval poděkování všem, kdo se podíleli na znovupostavení kaple, zhotovení dřevorezby Panny Marie (v interiéru), obětního stolu, zvonu, nové křížové cesty a kultivace okolí kaple, ať už duchovně či fyzicky. Rovněž těm, kdo se podíleli na zdárném dni svěcení kaple – kněžím, hostům, těm, kdo přinesli něco k snědku, zpěvákům, muzikantům, ministrantům a vůbec všem zainteresovaným.

(MiH)

Otázky ke svěcení kaple

U významné příležitosti svěcení kaple ve Stromkovicích jsme zpětně oslovili nejvýznamnější účastníky a položili jim 2 otázky.

- 1) Jaký význam všeobecně přikládáte mariánským poutním místům?
- 2) Co Vás nejvíce zaujalo na stromkovickém?

Odpovědi, které došly před uzavěrkou časopisu Vám nyní přinášíme.

Mons. Josef Kajnek, světitel biskup královéhradecký

1) Mariánské poutní svatyně, a ve světě jsou jich tisíce, od velkých světových poutních svatyní až po takové drobné kapličky jako je ve Stromkovicích, jsou většinou svědectvím setkání člověka s Boží milostí (se zázrakem, s

uzdravením, s vyslyšením modlitby). A na těchto místech modlitby udělali mnozí další podobnou zkušenost. Často o tom vyprávějí tzv. Ex vota, obrázky s nějakou událostí, s nějakým záchranným činem. Tato místa jsou znamením víry.

2) Na stromkovickém mariánském poutním místě je sympatické to, že sdružením finančních prostředků z několika stran se tato kaple zaskvěla v nové kráse. Liturgie byla přes odlehlost místa bohatě navštívena, sympatická byla i přítomnost duchovních z evangelické a československé církve. Vnímám jsem, a přispělo k tomu také krásné počasí prvomájového odpoledne, že poutníci prožili toto setkání s Bohem, s Pannou Marií a mezi sebou navzájem ve spokojenosti.